

Goigs a lloança de la Mare de Déu de Bellera

Venerada a la vila i parròquia de Sarroca de Bellera, Bisbat d'Urgell i província de Lleida

Puix lluïu, Verge Maria,
com estel en el cel clar,
a Sarroca mare pia,
vullau-nos sempre emparar.

Primer goig us dugué el dia
en què un àngel se us mostrà
i us digué : « — Salve, Maria,
Déu en Vós s'encarnarà. »
Llavors tot se us embellia,
i el cap vàreu acotar.

Goig segon us fou encara:
parí el fill en l'alta nit,
perquè de joia us amara,
car és el Déu infinit.
Verge sou i no es marcia
vostre cos tot jovença.

Tercer goig, Verge sagrada,
els tres Reis us l'han donat,
en signar-los l'estelada

on l' infant Jesús és nat;
i cada Rei li oferia
un present amb blana mà.

Altre goig us arribava:
quan després de sepultat
vostre Fill ressusitava
de clarícia tot nimbat.
La sang d'Ell que ens redimia,
qui com Ell la donarà?

Goig cinquè : Quina alegria!
Vostre Fill se'n pujà al cel
i enllà d'enllà es confonia
de la blavor en l'ample cel,
d'aquell cel que cada dia
la glòria ens fa esperançar.

Goig sisè, Verge, el portava
lluminós l'Esperit Sant,
que als apòstols es mostrava
damunt llurs caps flamejant;

de parles els enriquia
llur boca per predicar.

Goig setè, Mare nostrada,
de clares virtuts espill,
fou quan, pels àngels portada,
al cel us acull el Fill.
Tot hi és dolça harmonia.
Quan nostra ànima hi serà?

Ai, Sarroca de Bellera!,
altre goig vas abastar,
com en petxina perlera
la verge se't va ofrenar;
dins una roca lluïa,
i és ara en el teu altar.

Hi tens l'amor a tothora,
l'esperança i el consol;
ella aconsola qui plora,
ella sap minvar el dol;
de tota pena es metgia,
dóna a l'errat camí pla.

E. C. O.

✠ Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.

✠ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Famulorum tuorum, quosumus, Domine, delictis ignosce, ut, qui tibi plaure de actibus nostris non valemus, Genetricis Filii tui Domini nostri, intercessione salvemur: Qui vivis et regnas in socula soculorum. Amèn.